

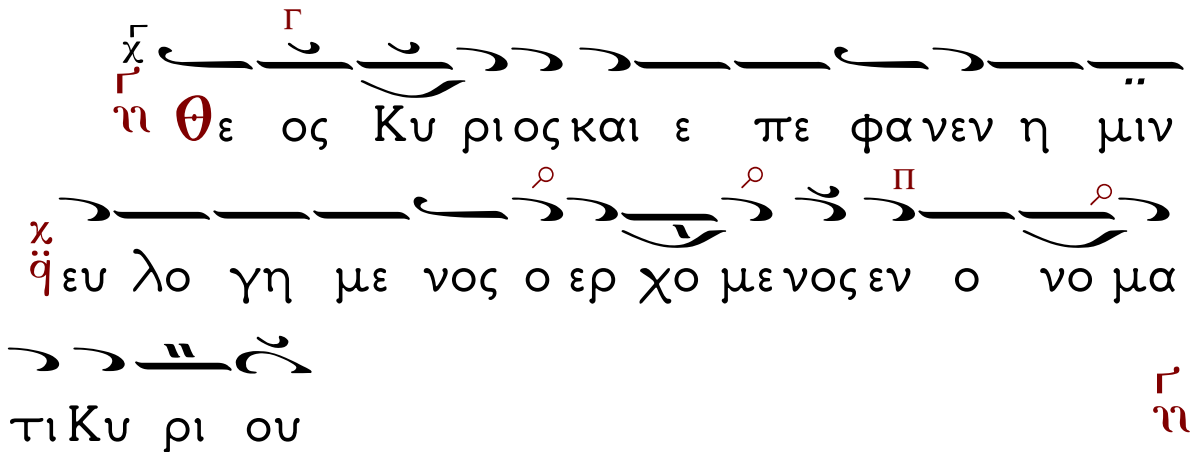
16-12-2021

ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου

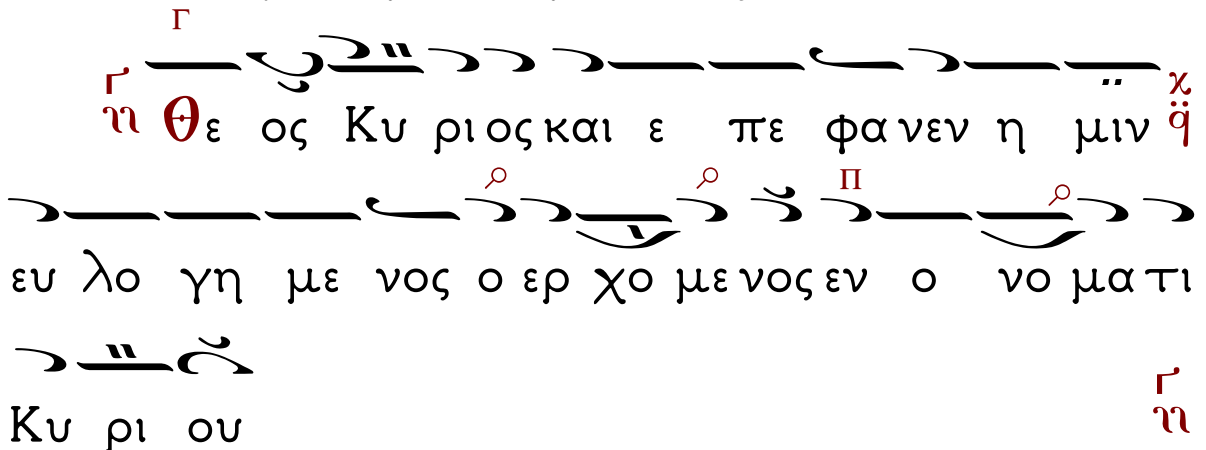
ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ᾠχος ἱ Γα

Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκια Πέμπτης εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἱ Γα

Ἄποστολοι ἅγιοι πρεσβευ
σατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα
παισμάτων ἀφεσιν παράσχηταις ψυ
χαιαῖς ἡμῶν

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δ' Δι

^Γ ^Δ ^Μ ^Β ^Μ
 Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
 τητος ⁶ εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
 δει ξε σε τη ποι μνη σου ^Δ η των πραγ μα
 των α λη θει α ⁶ δι α του το εκ τη σω
 τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ τη πτω χει
 α τα πλου σι α ⁶ Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο
 λα ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω
 θη ναι τας ψυ χας η μω ων ⁶

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεός Κύριος. Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη διὸ ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

16-12-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ἦχος Δ'

Τον Λο γον του Πα τρος Χρι στον τον Θε
ον ημων εκ σου σαρκω θεν τα εγνωμεν
Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη αγνη
νη ευ λο ο γη με νη δι ο α πα αυ
στως Σε α νυ μνου ν τες με γα λυ νο με
ε εν

Πέμπτη πρωί.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ως φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὀδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εἰς τὰ πέρατα πάντα, διαδραμών, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν

ἔθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γὰρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρροῦντες ἄει προσπίπτομεν, ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικὰ

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν

Φωστῆρες ὤφθητε λαμπροί, Χριστοῦ αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν, φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος, τῆς πολυθειῖας, τῷ φέγγει, τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν αὐτῷ σκότει, τῶν

ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί,
τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι
Ἀποστόλοι.

ᾠχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ, παραγγελίας, ὡς
θησαυρὸν πλουτοποιόν, πιστῶς λαβόντες, οἱ
Ἀπόστολοι ὥφθησαν, πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν
ἀποσοβοῦντες, δαιμονικήν, καὶ πάντα,
καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ, πρὸς οὓς
πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς,
ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Θεοτοκίον

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθέने, τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε,
ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ
εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν,

φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν.

Καθίσματα ἕτερα. Ἀποστολικὸν.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων, τῶν θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωγροῦντες, τοὺς λογικούς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ Πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Οἰκουμένης φωστῆρες, ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει, μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῶ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὠφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ' — Γα

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἀχραντε Θεοτοκοὺς προστρέχοντάς σοι
πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων ἵνα

δο ξα ζωμεν τον πα να γι ον το κον σου εις
σω τη ρι αν των ψυ υ χων η η μων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμὴν, ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπο τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, προέρχεται σώζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακία τοῦ ὄφεως.

Ἐτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁν ταῖς χορείαις, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σὲ προστάτην, πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς, μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις, νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελεία ἀγχονία παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τοὺς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου

ὼδὴ α'

Ἦχος βαρὺς

Τῷ ἐκπινάξαντι Θεῷ...

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκῶς ὡς Προφήτης ἀληθῆς, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν μνήμην σου, Μάκαρ μνημόνευε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επὶ κρηπίδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναὸν ἔμψυχον, Θεομακάριστε.

Δόξα...

Ο καθαρῶτατός σου νοῦς, αἰεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας Μάκαρ ἀπέστιλβεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, Λόγον Θεοῦ ἢ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Κὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνει σε τὸ πνεῦμά μου. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπερ ἡμῶν.

Κθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθει,
καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος
Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπερ ἡμῶν.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῆ Θεοῦ
ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν
ἐξηφάνισαν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπερ ἡμῶν.

Ἐλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου
παύσατε, ὡς ἰατροί, θεία χειρουργία, τοῦ
Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή
Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν, πάντων καὶ Δεσπότην,
καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεις, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἄγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἄγνη αίτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χαλεπῶν περιστάσεων.

Κανών α', Ὠδὴ γ', τοῦ Προφήτου
Ἦχος βαρὺς . Ἐστερεώθη τῇ πίστει...

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ δαιμόνων, δεινῆς
αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναοὺς σου
σεπτοῦς Σῶτερ δεικνύεις, Ἅγιος εἶ κράζοντας· ὁ
σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν
οἰκουμένην, ἀγιωσύνης Προφῆτα ναὸν σε
δεικνύει, Ἅγιος εἶ κράζοντα· ὁ σώζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν
διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾶν σε
ἐκδιδάσκει· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὁ λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς
δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς
Θεομητορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ
φιλόανθρωπος.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'.

ᾠχος Βαρύς. Ὁ Εἰρμός

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα
Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνεῦμά μου.

ᾠχος Βαρύς ᾠ. Γα

ᾠχ
ᾠ

Ἐ στε ρε ω θη τη πι ι σ τει Χ ρ ι σ τ ο υ η
ε κ κ λ η σ ι ι α και γ α ρ α π α υ σ τ ω σ ε ν υ
μ ν ο ι σ β ο α α μ ε λ ω δ ο υ ο υ σ α Ἅ γ ι ο ς ε ι
Κ υ ρ ι ι ε και σ ε υ μ ν ε ι τ ο π ν ε ε υ μ α μ ο υ

Κάθισμα

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὁ πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρὸν, καταυγάσας σου ὄμμα, Προφήτα πανεύφημε, ὀδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν· ὄθεν μνήμην σου, τὴν ἱερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβυν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεὸν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα... Ἦχος γ'. *Θείας πίστεως*

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφήτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν, Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδή ς', τοῦ Προφήτου
Ἦχος βαρὺς
Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν·
Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Βαρὺς ᾠδ. Γα

ᾠδ. Γα

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον

Τῆ Δευτέρα, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῆ ις' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι

Ἀγγαῖος, ἄγγος πλήρες ὥφθη χαρίτων.

Ὡς ὑλικὸν δέ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχοι

Κάραν Μαρίνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,

Ἐς ὁ στέφανος εὐπρεπῆς ἐκ Κυρίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

Χλόη τις ἢ φλὸξ ἐστίν, εἰπόντος Πρόβου,

Ἰλάριος, Ναί, φησὶ φίλτατε Πρόβε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

Φέρει, Μόδεστε παμμάκαρ, καὶ σὸν τάφον,
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Πολυεύκτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσης, συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχοι

Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανῶ Κυρίου,
ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλβωμένη.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Νικολάου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μέμνονος ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

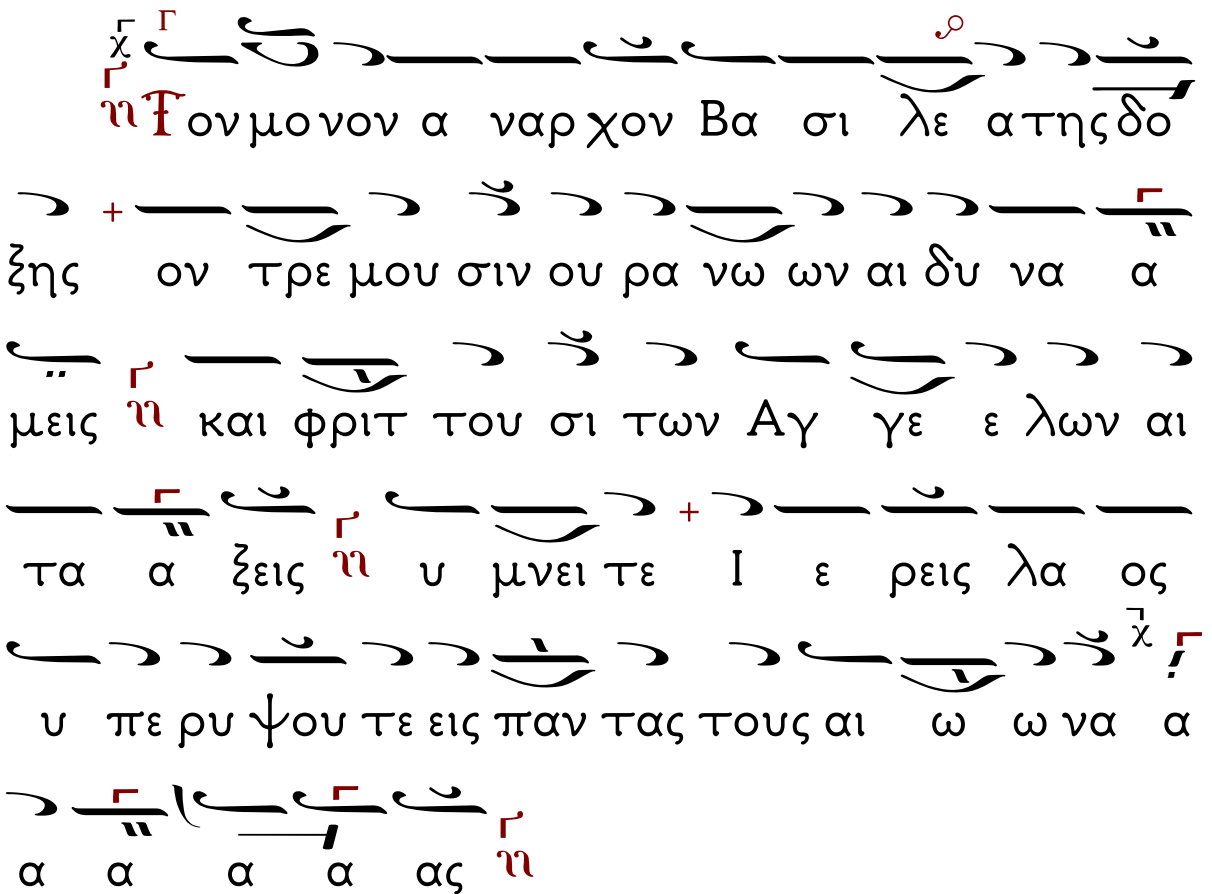
ᾠδὴ ἡ', τοῦ Προφήτου

ᾠχος βαρὺς Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος Βαρὺς Γα

^χ_Γ ^ο
^η **Τ**ον μονον α ναρχον Βα σι λε α της δο
 ζης ον τρε μου σιν ου ρα νω ων αι δυ να α
 μεις ^η και φριτ του σι των Αγ γε ε λων αι
 τα α ζεις ^η υ μνει τε Ι ε ρεις λα ος
 υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να α
 α α α α ας ^η

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμωτέρα εἰς ἦχον Βαρύ

Ἦχος ∩ Γα

Στίχος α'

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ
μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ριμου
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β'

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι
την τα πει νω σιν της δου λης αυ του

δου γαρ α πο του νυν ^χ_Δμα κα ρι ου σι με

πα ασαι αι γε ε νε ^Γ_η

^Γ_ητην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ

^Γ_η και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φειμ ^Γ_ητην α δι α φθο ρως Θε ον ^ΝΛο ο

γον τε κου σαν ^Δτην ον τως Θε ο το κον σε με

γα λυ υ νο ο μεν ^Γ_η

Στίχος γ' ^χ_Γ^Γ_η Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Γ_η και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Γ_η και το ε λε ος αυ

του ^χ_Δεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ενοις αυτον ^Γ ^Π

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου βειμ

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
και εν δο ζο τε ρα να συγ κρι τως των Σε

^Γ ^Π ^Γ ^Ν
^Γ ^Π ^Γ ^Ν
^Γ ^Π ^Γ ^Ν
ρα φειμ ^Γ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο

^Γ ^Π ^Γ ^Ν
^Γ ^Π ^Γ ^Ν
^Γ ^Π ^Γ ^Ν
γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο το κον σε με

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
γα λυ υ νο ο μεν ^Γ

^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
Σπύχος δ ^Ν ^Μ ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα

^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
χι ο νι αυ του ^Γ δι ε σκορ πι σεν ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
υ

^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Μ ^Γ
πε ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ι ας αυ

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
των ^Γ

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου βειμ

^Γ και ^Π εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φειμ ^Γ την α δι α φθο ρως Θε ον ^N Λο ο
 γον τε κου σαν ^Γ την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ υ νο ο μεν ^Γ

Στίχος ε'

^Γ ^M ^Γ
 Η α θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων ^Γ και υ ψω σε τα πει νους ^Γ πει νων

τας ε νε πλη σεν α γα θων ^Γ και πλου τουν
 τας ε ζα πε στει λε κε νους ^Γ

^Γ ^Π ^Γ
 ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ

^Γ και ^Π εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φειμ ^Γ την α δι α φθο ρως Θε ον ^N Λο ο

16-12-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

γοντε κουσαν ^Δτηνον τως Θεο τοκον σε με

γαλυ υ νοο μεν ^Γα

Στίχος στ' ^Γα ^Μαν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παιδος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^Γκα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Γτω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος ^Γα

^Γτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ

^Γκαι εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φειμ ^Γτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο

γοντε κουσαν ^Δτηνον τως Θεο τοκον σε με

γαλυνοομεν

ᾠδὴ θ', τοῦ Προφήτου

ᾠχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν ἀναρχὸν Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

ᾠχος Βαρὺς Γα

Πανυμνητε των ουρανων υψηλο

τερα ἠ τον ανρχον Λογον ασπορως

συλλαβου ουσα και σεσαρκωμενον

Θεον τεκουσα τοις ανθρωποις πιστοι

παντες σε αι μεγαλυνομεν

ἌΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἦχος ~ Γα

Χ^Γ Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
ρι ζειν σε την Θεο το κον Δ^Γ την α ει μα
κα ρισ τον και πα να μω μη τον Δ^Γ και μη τε
ρα του Θε ου η μων Ἦ^Γ την Τι μι ω τε ε
ραν των Χε ρου βειμ Ἦ^Π και εν δο ζο τε ρα να
συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Ἦ^Π την α δι α φθο
ρων Θε ον Λο ο γον τε κου σαν Δ^Γ την ον τως
Θεο το κον σε με γα λυ νο με ε ε ε ε
εν Ἦ^Γ

Ἐξαποστειλάρια

Τῆ Πέμπτη:

Ἦχος β'. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρούξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“**Ο**τι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀμήν.**

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰρήνη** πᾶσι.

Ὁ χορός: **Καὶ** τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Σοί,** Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Σ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀμήν.**

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἠγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, Στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰ
ν
Ἰ Τον θωρακα της πιστεως εν δυσα
μενοι καλως και τω τυπω του Σταυρου κα
θοπλίσαντες εαυτους Ἰ στρατιωται ευσθε
νεις ανεδείχθητε Ἰ τοις τυραννοις
ανδρείως αντιικατέστητε Ἰ και δι

α βο ο ο λου την πλα νην κα τη η δα

φι σα τε ^ννι κη ται γε νο με ε νοι των

στε φανων η ξι ω θη τε ⁶πρε σβευ σα α τε του

σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^νν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

^χν ^νν Δε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η

η σεις των δου λων σου ^νν και λυ τρω σαι η

μας ^Δν α πο πα α σης α να α γκης και θλι

ψεωω ως ^νν

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἰϊ Γα

^Γ
^χ
^Γ
^η

Ἄ πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ
 σα τε τω ε λε η μο νι Θε ω ἰ να
 παι σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ
 χαι αις η η μων

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διά τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δ΄

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω
θη ναι τας ψυ χας η μωων

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου,
Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες
Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δ' Δι

Ⲡ ⲟ ⲧⲓ ⲡⲁⲛ ⲧⲱⲛ ⲥ ⲡⲁⲣ ϣⲏⲥ ⲧⲱⲛ ⲡⲟⲓ ⲛ
ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲥ ⲡⲉⲣ ⲧⲉ ⲉ ⲣⲁ ⲁ ⲛⲥ ⲙⲛⲉⲓⲛ ⲥⲉ ⲁ
ⲗⲓ ⲱⲥ ⲟⲥⲕ ⲉⲥ ⲡⲟⲣⲟⲛ ⲧⲉⲥ Ⲙⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲉ
ⲃⲱ ⲣⲉ ⲁⲛ ⲁⲓ ⲧⲟⲩ ⲙⲉⲛ ⲥⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲛ ⲙⲁ
ⲁ ⲁⲥ

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ' Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

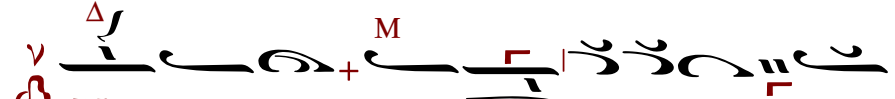
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

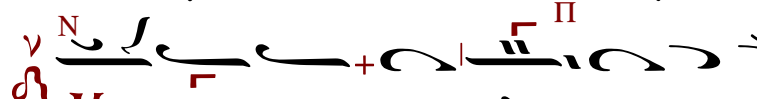
ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

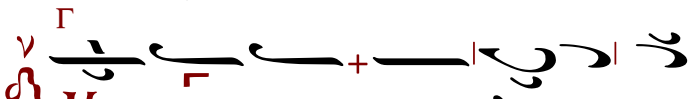
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

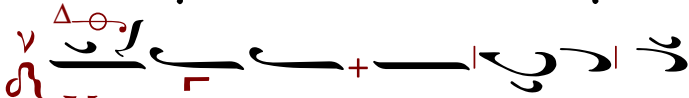
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

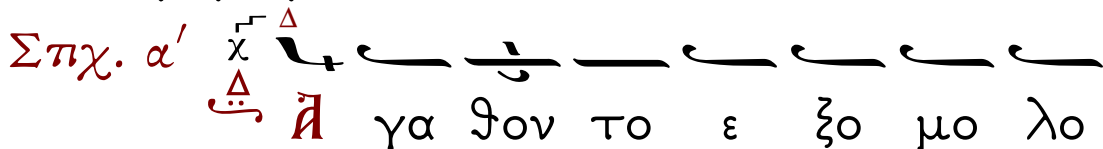
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Οι Κυ ρι ε

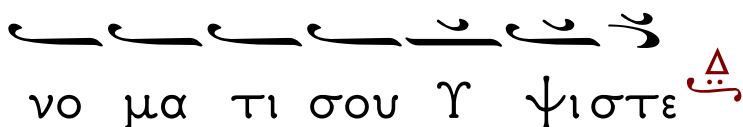
Ἀντίφωνο Α'

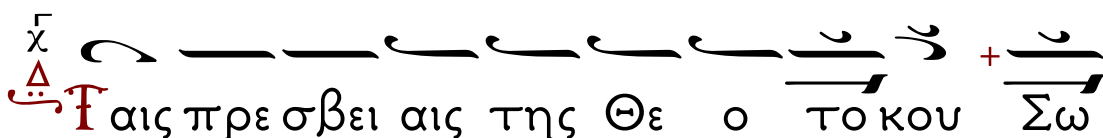
Ἦχος Δι

Δ' μη ην

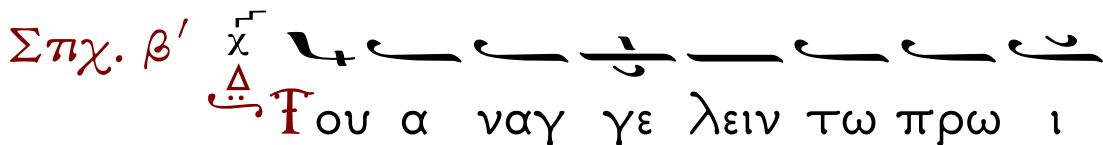
Σπχ. α'
Δ' γα θον το ε ζο μο λο

γει θαι τω Κυ ρι ω και ψα λλειν τω ο

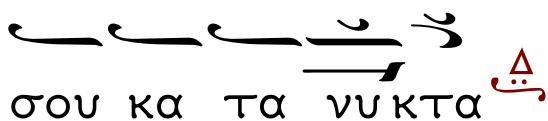

νο μα τι σου Υ ψιστε

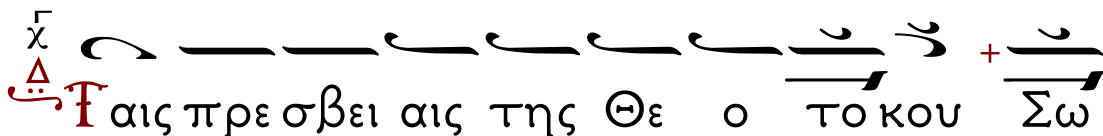

Δ' Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

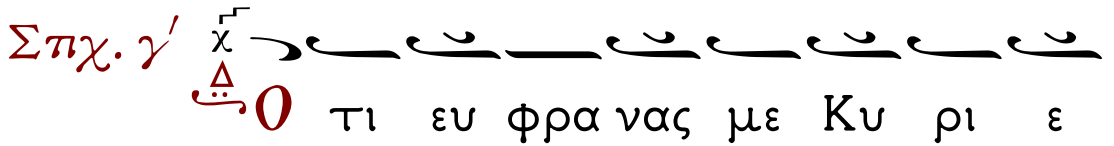
Σπχ. β'
Δ' Γ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

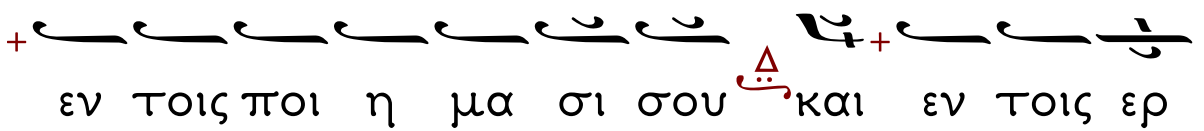

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

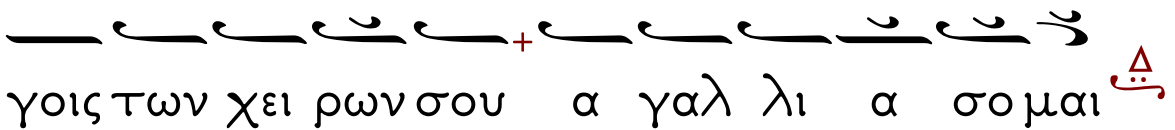

σου κα τα νυ κτα

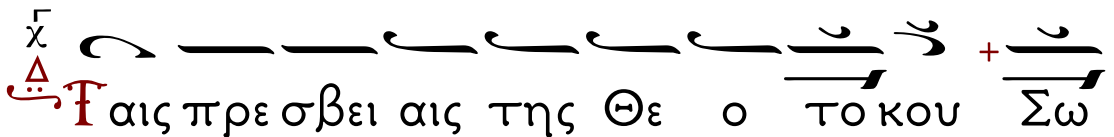

Δ' Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

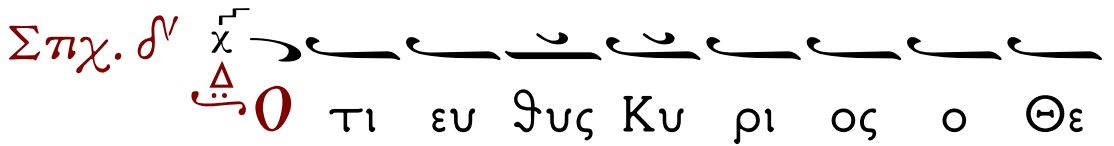
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

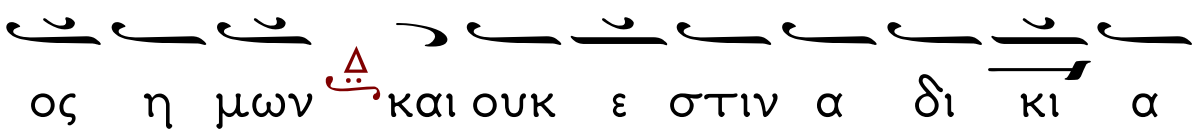
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

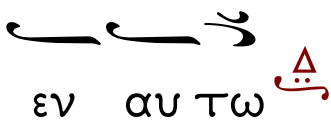
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

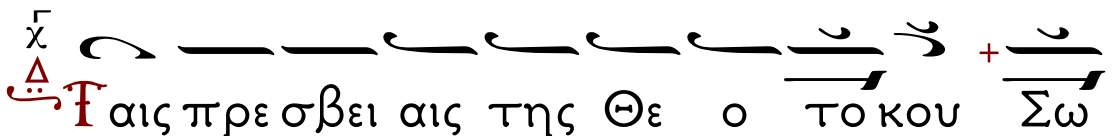
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Σπχ. α' Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

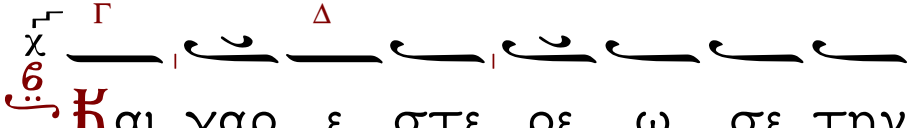

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

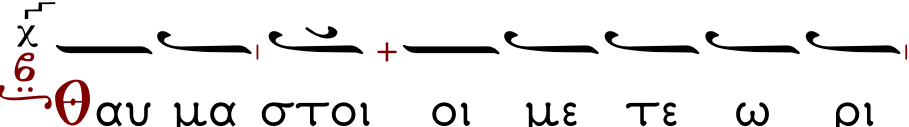

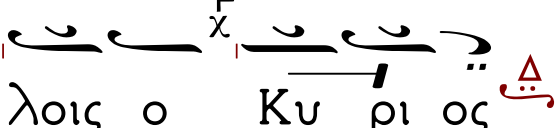
πε ρι ε ζω σα το

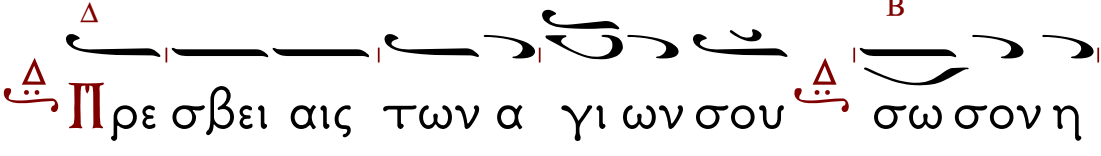

Πρεσβείαις των α γιων σου σωσον η

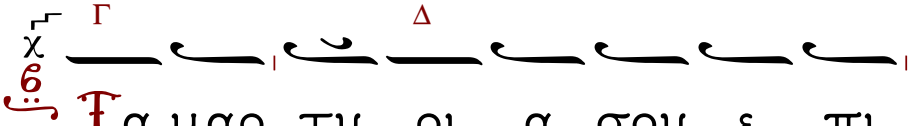
μας Κυ ρι ε

Σπχ. β' ^Γ **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου **σ**ω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^Γ **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θα λασ σης **θ**αυ μα στος εν υ ψη
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου **σ**ω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^Γ **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

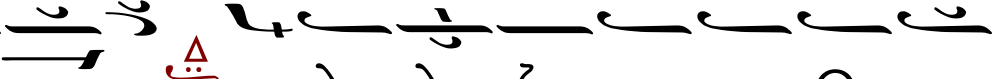

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

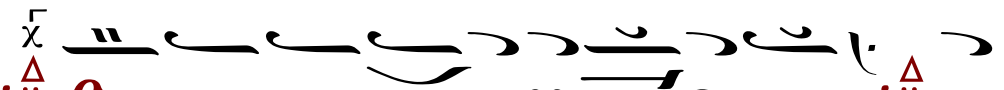

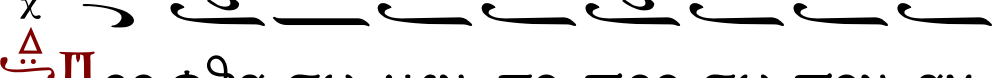
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^Γ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

^Γ Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου
 εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' ^Γ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^Γ Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Γ**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἱ' Γα

Ἄποστολοι ἅγιοι πρεσβευ
σατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα
παισμάτων ἀφεσιν παράσχηταις ψυ
χαιαῖς ἡμῶν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'
Ἦχος ε' Δι

Κα νόνα πιστεως και ει κοναπραο
τητος εγ κρατει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η τωνπραγμα

των αληθει α ^{6.} δι α του το εκ τη σω
τη τα πεινωσει τα υ ψη λα ^{Δ.} τη πτω χει
α τα πλουσι α ^{6.} Πατερ Ι ε ραρχα Νικο
λα ε ^{Δ.} πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^{Δ.} σω
θη ναι τας ψυ χας ημων ^{6.}

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἦχος Δι

Τους ασφαλεις και θεοφθογγους Κη η
ρυκας την κορυφην των Μαθητων σου Κυρι
ε προσελαβουεις απο ολαυσιν των α
γαθων σου και αναπαυσιν τους πονους
γαρ εκεινων και τον θανατον εδεξω
υπερ πασαν ολοκαρπωσιν ο μονος
γιγνωσκων τα εγκαρδια

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:1-13**

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῶ προσέχοντας, μὴ

αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

κ̣ Π N Π
π π
Ὡ Κυ ρι ε ε λε η σον

π π
Ὡ Κυ ρι ε ε ε λε η σον

π π
Ὡ Κυ ρι ε ε ε λε η σον

π π
Ὡ Κοι Κυ ρι ε

π π
Ὡ Ἄ μη η η η η ν

π π
Ὡ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

π π
Ὡ Κοι οιοιοι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

π π π π π π
Ὡ Κοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

π π
Ὡ Ἄ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δός ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Ἁ γι ο ς ε ι ε ι ε ι ς Κ υ υ
ρι ι ο ς Ι η σου ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ζ αν Θε
ου Πα τ ρ ο ς α μ η ν

Ἦχος Γ'τος
λ

 Γ1 ει ει ει ει εις Α α α α

 γι ι ι ος ει ει ει ει εις

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Ὕψος λη Πα^ο χ^π Π^π Ἄ α α νες Α α α φες^χ Συγ^ο
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος^χ Τα Πα^ο
 ρα α πτωω μα α τα Η μων^μ Τα^π
 Ε κου ου σι ι ι α^κ τα α κου ου^π
 ου σι ι ι α^π τα εν γνω ω σει^χ και τα εν^ο
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α^κ τα α εν^π
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε^ο
 ρα^χ τα κα τα νουν^{ζ'} και δι α ανοι οι αν^α
 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον^π
 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α^ο
 α αν θρω ω ω πο ο ο ος^π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Π
χ̣ π̣ ρ̣
Χ̣ ρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με

νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

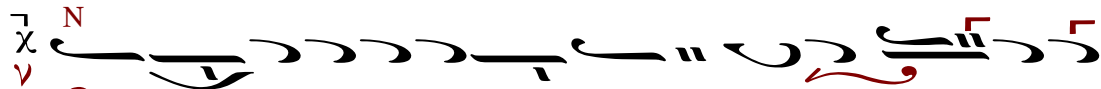

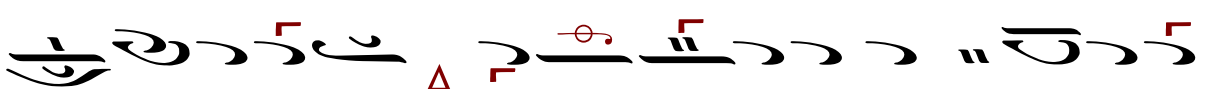

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Τῆ Πέμπτη (τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος πλ. Νη

ἄλ^N
δ^γ **Ε**ις πα α α ασα αν τη η ν γ η η η η η η η

η η η η η η ν δ^γ ε ε ξ η η η λ θ εν δ^Δ ο φ θ ο

ο ο ο ο γ γ ος α α αυ του δ^γ και εις τα

πε ρ α α α τα δ^Δ της οι οι οι οικου ου με ε ε

νης δ^α τα ρ η η μα α α τα α α αυ του

δ^γ Αλ λ η λου ου ου ι ι ι ι α δ^γ

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ' Νη

Ὡς παααααν τη ην γη
η η η η η η η η η η ε ζη η η
η η η η η η η η η η ε ζη η
η λ θ ε ε ε ε ε ε ε ε εν ο φ θ ο ο
ο ο ο ο ο ο γ γ ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α ο φ θ ο ο ο ο
ο ο γ γ ο ο ο ος α α α α α α α αυ
τω ω ω ω ω ω ω ω ω ων και εις τα
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις

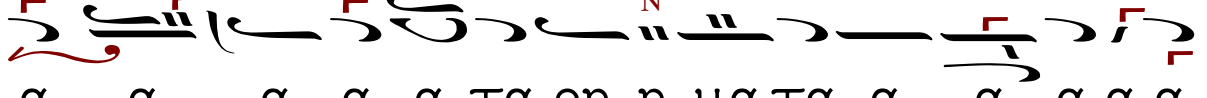
16-12-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

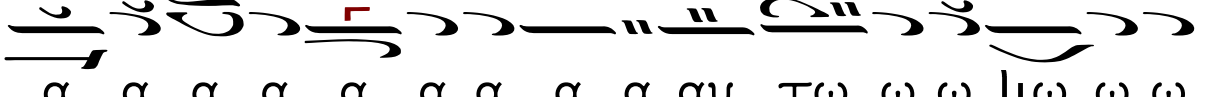

 τα πε ε ρα τα α α ια α α α α ^{γ'} ^N τη ης

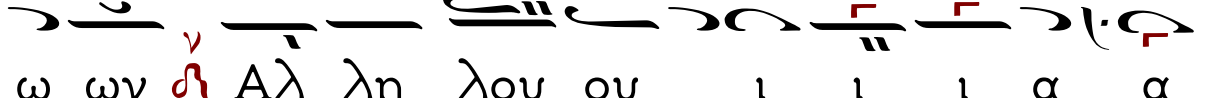

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης ⁶ ^λ

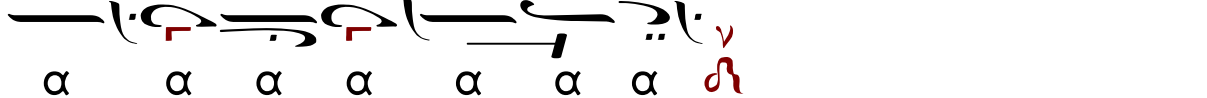

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α αυ τω ω ω ιω ω ω

 ω ω ν ^γ ^δ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α ^γ ^δ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

^πχ̄
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λα
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἄδα προσκυνουοῦσάντες αὐτή γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν ἡ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰωνίον

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

$\overline{\text{M}}$
 $\overline{\text{Δ}}$ Ἀ α μην $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{B}}$ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος $\overline{\text{Δ}}$ (Δίς)

$\overline{\text{B}}$ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον $\overline{\text{Z}}$ α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος $\overline{\text{Δ}}$

Τόν Εὐλογοῦντα...

$\overline{\text{Δ}}$ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας $\overline{\text{Δ}}$ Κυ ρι ε φυ λατ τε $\overline{\text{Δ}}$
ει ει εις $\overline{\text{Δ}}$ πολ λα ε ε τη $\overline{\text{X}}$ η η $\overline{\text{Δ}}$

³Ἦχος Βαρύς Ζω ^z ^λ ^z ^λ ^z ^λ ^z ^λ ^z ^λ
 ωε Πά να γι ι α Δε
 ε σ π ο ι να ^π υ πο τη ν σκε ε ε π η ν σου παν τες
^π οι δου ου λοι ο ι σου τρε ε χο με ν και πα ρα
 α κα λου ου με ν σε ε ε ο ι ο ι α να α ξι ο ι
^π προ φ θ α σον και λυ τρω σε η μας ^π α πο πα
 σ η σ πε ρι στα α σε ως και α πο θ α α να τον τον
 ε ζ α α φνι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θ ρον
^π ^z οι δ α με ν ο ο τι δυ υ να σαι ^π παν τα ο σα
 αν θ ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^π ^z Δε ε σ π ο ι
 να α του κο ο ο σμου ε λ πις και προ στα σι ι
^Δ
 α των πισ των ^π ^Δ Κε χα ρι τω με ε ν η η ε

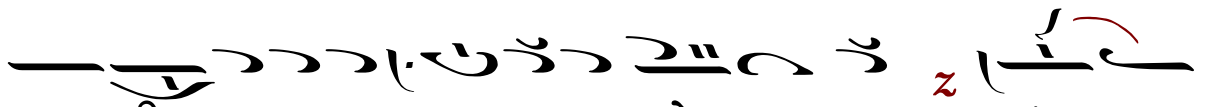

16-12-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Π Ζ Π
πα ακουσον των παρακαλουσν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

Ὡς ἡ
Μη η κα τα α πι στε ευ της με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

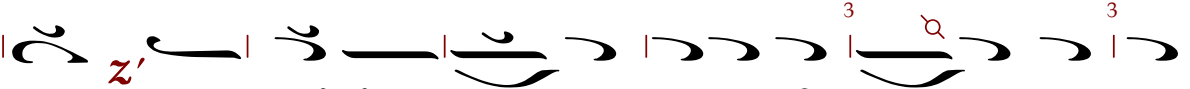
—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

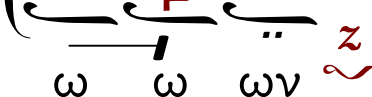
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.